

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

9 oktober 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag om uitleg van de heer Johan Sauwens aan de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de vervanging van de blauw-witte wegwijzers van het fietsroutenetwerk in Limburg

Vraag om uitleg van mevrouw Trees Merckx-Van Goey aan de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de hoge werkloosheidsgraad in de regio Leuven

Vraag om uitleg van mevrouw Trees Merckx-Van Goey aan de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het uitblijven van een samenwerkingsprotocol voor de aanwerving van gesco's in de buitenschoolse kinderopvang

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 9 oktober 2003

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer Roland Van Goethem

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.23 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Johan Sauwens aan de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de vervanging van de blauw-witte wegwijzers van het fietsroutenetwerk in Limburg

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Sauwens aan de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de vervanging van de blauw-witte wegwijzers van het fietsroutenetwerk in Limburg.

De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens : Mijnheer de voorzitter, het kan een vrij futiele zaak lijken, maar het is een dossier dat tijdens de vakantiemaanden heel wat beroering heeft veroorzaakt, niet zozeer om de kleur van de borden maar wel om de kostprijs. Vlamingen laten zich veel aansmeren, maar iets vervangen dat goed is door iets dat minder goed is, lijkt bijzonder moeilijk. Ik heb hier een petitie met 10.000 handtekeningen die ik u wil tonen of overhandigen om zo uw antwoord te beïnvloeden. (*Opmerkingen van minister Renaat Landuyt en mevrouw Trees Merckx-Van Goey*)

Het is een dispuut dat al een tijd liep. De zoektocht naar eenvormigheid in Vlaanderen lijkt me geen probleem en ik kan er best inkomen dat er op bepaalde ogenblikken een keuze moet worden gemaakt. Dit is evenwel een heel specifieke situatie. Toeristisch Limburg, eerst de gemeenten met het Regionaal Landschap en later de provincie met Toerisme Limburg, hebben een netwerk ontwik-

keld van bijzonder hoge kwaliteit : het fietstoerismenetwerk ter vervanging van de fietslussen die her en der in heel Vlaanderen bestaan. U weet ook als minister van Toerisme dat het idee van het netwerk zo is geprezen dat het een exportproduct is geworden zonder dat we economisch de patenten en de vergunningen hebben kunnen deponeren. Net nog werd deze zomer in Friesland het fietsroutenetwerk Friesland geopend : volledig hetzelfde systeem waarbij men van het ene knooppunt naar het volgende gaat, over korte afstanden, met bordjes die u wegwijs maken.

Aanleiding van mijn vraag om uitleg was het bericht in de kranten dat er een akkoord zou zijn tussen Toerisme Vlaanderen en Toerisme Limburg om de blauw-witte wegwijzers te vervangen door groen-witte exemplaren. Het heeft heel wat verwondering gewekt omdat in de diverse betogen voor en tegen er soms argumenten worden gebruikt die niet onmiddellijk te vatten zijn. Een van de argumenten die we nog tot eind augustus of begin september konden horen vanwege Toerisme Vlaanderen was de bewering dat onder meer het ministerie van Verkeerswezen de blauw-witte borden niet aanvaardde. Ik heb hier een brief van het ministerie van Verkeer en Infrastructuur van 14 februari 1995, gericht aan het Regionaal Landschap, waarin staat dat wat wordt voorgesteld, niet kan met die kleuren en afmetingen. Zelf gaven ze vervolgens aan dat een aanduiding zoals met het bord F34B2 wel zou kunnen. Daarna werd besloten geen plaatsnamen aan te duiden, maar gewoon van nummer tot nummer te werken bij de ontwikkeling van het netwerk.

Het systeem wordt overal geroemd voor zijn duidelijkheid en de eenvoud ervan, niet alleen wegens de afmetingen, de kleur en de duidelijkheid van de borden, maar ook wegens de plaatsing die zeer zorgvuldig gebeurt : voor elk kruispunt, altijd op dezelfde hoogte, daar waar dat bij andere systemen niet altijd het geval is. Die staan soms te laag of te

Sauwens

hoog ingeplant en dan zoekt men meer naar de bordjes dan men kan genieten van het landschap.

Destijds vond het Commissariaat-generaal voor het Toerisme de borden goed, maar dat blijkt ondertussen minder het geval. Nu wordt er aangedrongen op een vervanging. Sommige berichten gaven aan dat dit snel moest gebeuren, andere hadden het dan weer over een streefdatum tegen 2007, waarbij ze stap voor stap zouden worden vervangen. Het gaat in totaal om 18.000 te vervangen borden. Een deel daarvan staat er nog maar pas, zoals in westelijk Haspengouw.

Intussen is het blauwwitte bord ook zowat het logo geworden van toeristisch Limburg in tal van publicaties die een veel ruimere context hebben, maar die het toeristisch aanbod promoten. De vraag is voor de hand liggend: bent u op de hoogte van het bestaande akkoord? Heeft Toerisme Vlaanderen de aspecten veiligheid en toeristische uitstraling vooraf onderzocht? Kunt u me de resultaten van dat onderzoek bezorgen? Wat zal de kostprijs zijn van een eventuele vervanging? Hoeveel zou de kostprijs bedragen van de eventuele herdruk van de toeristische kaarten? In een bepaald krantenbericht, in het Limburgs Dagblad van 6 september, hebt u gezegd dat de blauwwitte borden langs het fietsroutenetwerk in Limburg mogen blijven staan en dat ze niet zouden worden vervangen door de groenwitte borden die overal elders in het land staan. U hebt dat op die vrijdagavond, net voor de deadline, beslist.

Ik lees ook: 'Fietsend Limburg hoeft zich niet langer ongerust te maken, zegt de minister in een reactie op een dossier dat in onze provincie onverwacht een storm van verontwaardigde reacties heeft uitgelokt.'

In dezelfde krant stelt de heer Vanseveren, gedelegeerd bestuurder van Toerisme Vlaanderen, op 6 september: 'Ik kan iedereen geruststellen, we zullen geen enkel bord wegnemen, er is alleen afgesproken dat bij de vernieuwing en de herevaluatie van de fietspadennetwerken er wit-groene bordjes zullen worden geplaatst met subsidies van Toerisme Vlaanderen. Die vernieuwing start pas in 2007. De nieuwe bordjes komen er dus maar naarmate de fietsroutes zelf vernieuwd worden en er nieuwe brochures en kaarten gedrukt worden. Ondertussen blijven we ieder initiatief in verband met de netwerken steunen. De verandering van kleur is echt niet het werk van een stelletje Brusselse bureaucraten die zelf alleen met de auto rijden'.

Mijnheer de minister, ik pleit er namens heel fiet-send Limburg voor dat de borden die hun dienst zo goed bewijzen en heel goed zijn, mogen blijven staan, niet alleen tot 2007, maar ook daarna. Ik vraag daarom aan Toerisme Vlaanderen om in de afspraken en richtlijnen een uitzondering te verlenen aan de provincie die zelf reeds een eigen netwerk heeft ontwikkeld. Uw antwoord in officiële vorm, via de documenten van het parlement, zal een geruststelling zijn voor de vele mensen die een goed systeem niet willen laten vervangen. De middelen voor de kosten van de vervanging kunnen beter benut worden voor andere zaken.

De voorzitter : De heer Boutsen heeft het woord.

De heer Mathieu Boutsen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, als Limburger en regelmatig gebruiker van het fietsnetwerk, kan ik moeilijk stil blijven in dit debat. Het netwerk dat al tien jaar bestaat, is enig in zijn soort. We willen daarom ons respect betuigen aan de ontwerpers ervan. Ze hebben het immers klaargespeeld om met erg bescheiden LRM-middelen en achteraf met de opbrengsten van een bedeltoer een netwerk te ontwikkelen dat ver buiten Limburg en zelfs over onze landsgrenzen, zijn gelijke niet kent. Uit alle ons omringende landen stromen de fietstoeristen naar Limburg. De bewegwijzering is het sterke punt van het netwerk en maakt het verschil.

Nu wil men echter veranderingen aanbrengen aan de kleur van de bordjes. Twee woorden schieten me te binnen: idioot en geldverspilling. De bordjes die nu zo goed herkenbaar zijn door iedereen, zouden geleidelijk aan worden vervangen door bordjes waarvan niemand weet tot welk netwerk ze behoren. Als men dan toch kosten aan het netwerk wenst te doen, moet het veiliger maken van het netwerk voorrang krijgen op een schilderbeurt. In vele lezersbrieven hebben we genoeg ideeën kunnen opdoen voor een verhoging van de veiligheid van de fietspaden. Ik wil geen klaagzang houden over de onveiligheid van het netwerk, maar toch zijn er hier en daar pijnpunten. Zo kan worden onderzocht waar er onveilige oversteekplaatsen zijn. De uitgespaarde miljoenen zouden aldaar een aanzet kunnen vormen voor het aanleggen van fietstunnels. Voor de konijnen zijn er al eco-tunnels, en misschien kunnen er ook fietstunnels komen voor de toeristen. We moeten ook oog hebben voor het onderhoud van de fietspaden. Op een aantal plaatsen zijn de paden onveilig geworden door een gebrek aan onderhoud.

Ik waardeer uiteraard het initiatief van de heer Sauwens, maar ik ben toch enigszins verrast. Thans

Boutsen

hoor ik hem pleiten voor het behoud van de bestaande kleuren. Ik had verwacht dat hij in de lijn van een eerder uitgevoerd idee, de verkeerspalen, consequent zou pleiten voor bordjes in geel-zwart. Als het echt noodzakelijk en niet tegen te houden is dat de bordjes van kleur veranderen – wat ik ernstig zou bestrijden – dan opteer ook ik voor geel-zwarte bordjes. In dat geval reken ik op zijn medewerking.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de minister, als er nieuwe bordjes moeten komen, pleit ik voor groene. (*Gelach*)

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Sauwens, ik dank u omdat u me de kans geeft om een officieel standpunt in te nemen over deze materie. Het klopt dat ik werd overvallen door de gevoelens die in Limburg leefden. Dat gebeurde niet voor de eerste keer op 5 september, toen de journalist van het Limburgs Dagblad me opbelde, maar al een week eerder. Toen moest ik om dienstredenen in Bokrijk zijn en viel de sfeer me op die rond de kleurverandering van de borden heerste.

Ik was niet op de hoogte van de overeenkomst. Het betrof een afspraak tussen Toerisme Vlaanderen als Vlaamse openbare instelling, en Toerisme Limburg. De afspraak werd openbaar gemaakt tijdens de komkommertijd. Het gevolg was enige beroering. De kleur van de bordjes is nooit een geloofspunt van mij geweest. Ook ik zou een kleur kunnen voorstellen, want terracottarood is heel mooi, maar ik zal dat toch maar niet doen.

Er is wel een rationele grond waarop sommigen zich beroepen om voor het recreatief fietsen een andere kleur dan het blauw-wit te gebruiken. Tijdens een overlegvergadering van begin 2000 met de afdelingen Wegen en Verkeer en het ministerie van Verkeer en Infrastructuur werd uitdrukkelijk gewezen op het feit dat de blauwe borden er zijn voor de utilitaire bewegwijzering en de groen-witte voor de recreatieve. Dat was het uitgangspunt van de administratie om voor een bepaalde optie te kiezen.

Ik voeg er onmiddellijk aan toe dat ik die logica in twijfel trek. Ik ben van mening dat we veel minder

onderscheid moeten maken tussen utilitaire en recreatieve bewegwijzering voor fietspaden. Ik zie het nut niet in om de utilitaire bewegwijzering te laten verschillen van een recreatieve. Het volstaat het aantal kilometers te vermelden zodat de mensen kunnen kiezen wat voor hen een nuttige of ontspannende weg is.

De heer Johan Sauwens : Mijnheer de minister, ik kan enkel bevestigen wat u zegt. Door hun officieel karakter worden deze borden bovendien veel minder beschadigd. De andere weggebruikers, meer bepaald de automobilisten, betonen juist door dat officieel karakter ook meer respect voor de fietser.

Mijnheer de minister, ik zal u de documenten van het ministerie van Verkeer bezorgen. In 1995 heeft ze zelf gesuggereerd om dit verkeersbord te gebruiken. Dankzij het fietsroutenetwerk ontstonden er korte verbindingen tussen dorpen en kernen. Ze worden ook gebruikt voor het woon-werk- en het woon-schoolverkeer. Het is dus ruimer dan het zuiver recreatief fietsen. Het netwerk wordt natuurlijk veel gebruikt tijdens de vrije tijd. Het uitbouwen ervan hield ook een verbetering in van de infrastructuur voor iedere fietser.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, ik heb aan Toerisme Vlaanderen gevraagd om hierin duidelijkheid te scheppen. Ik wil een eerste misverstand uit de wereld helpen. Bij de vervanging van de borden van het netwerk in Limburg zal er niets veranderen. Het blauwwitte bord blijft behouden.

Het Limburgs netwerk is zeer performant. We kennen in West-Vlaanderen een heel ander netwerk. Ik wens niet te discussiëren over kleuren van een bord. Als er geen wettelijk beletsel is om blauwe-witte borden te gebruiken, dan moeten we die behouden. U moet me wel toelaten dat te onderzoeken.

We hebben besloten dat er tot 2007 niets zal veranderen aan de situatie. Er is geen sprake van een plotse vervanging. Wel zijn op een bepaald moment de borden van de netwerken afgeschreven. Dat is niet alleen in Limburg het geval, maar in heel Vlaanderen. Toerisme Vlaanderen wil die borden subsidiëren.

Ik heb het idee opgevat om voor heel Vlaanderen één netwerk te creëren. Dat van Limburg is al heel sterk uitgebouwd. We kunnen daar zeer veel lessen uit trekken, tot in West-Vlaanderen toe.

Landuyt

Nu is het ook niet het moment om een vervanging per se door te voeren. Uiteraard is er de normale kostprijs van de borden. Voor het totale netwerk van Limburg gaat het om een bedrag van 350.000 euro aan materiaalkosten. De cijfers zullen nog evolueren.

Men is deze zomer te snel van stapel gelopen. Voor mij is er voorlopig niets aan de hand. Integendeel, wij willen leren van Limburg.

De voorzitter : De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens : Mijnheer de minister, blijkbaar is er een protocol gesloten tussen Limburg en Toerisme Vlaanderen. Hebt u Toerisme Vlaanderen al gevraagd om dat te herbekijken ?

Minister Renaat Landuyt : Ik distantieer me van dat protocol. Na het telefoongesprek in mijn wagen, net voor de deadline van de krant van 6 september, is afgesproken dat er duidelijkheid moest komen over het feit dat er niets zou veranderen. Voor 2007 verandert er niets.

Ik wil daarover geen onnodige discussies voeren. Trouwens, met dit blauw in Limburg kan ik wel leven.

De voorzitter : De heer Boutsen heeft het woord.

De heer Mathieu Boutsen : Mijnheer de minister, hoe staat u tegenover de veiligheid van de fietsroutenetwerken ?

Minister Renaat Landuyt : Ik vind het op zich verkeerd dat er een onderscheid wordt gemaakt tussen recreatieve en utilitaire fietsroutes. Ik begrijp fundamenteel niet het verschil dat een federale administratie ooit heeft opgedrongen aan een Vlaamse administratie, waarbij er zagezegd een onveiligheid zou ontstaan met blauwe recreatieve borden. Recreatief fietsverkeer is voor mij even belangrijk wanneer het over de veiligheid gaat als utilitair fietsverkeer.

De heer Johan Sauwens : Ik zou het jammer vinden dat het protocol stilzwijgend zou worden uitgevoerd in 2006-2007, ondanks de publieke verklaringen. Er moet dan ook op korte termijn duidelijkheid over komen. Ik zal over drie maanden opnieuw een vraag stellen over dit onderwerp.

Minister Renaat Landuyt : Ik herhaal nogmaals dat ik het protocol in vraag stel en dat ik alleen gebon-

den ben aan het respecteren van de administratieve regels om die beslissing te wijzigen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Trees Merckx-Van Goey aan de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de hoge werkloosheidsgraad in de regio Leuven

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Merckx aan de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de hoge werkloosheidsgraad in de regio Leuven.

Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, gisteren is in dit Vlaams Parlement een actualiteitsdebat gehouden over de heel precaire situatie bij Ford Genk. Ik wil daar zeker niets aan afdoen, integendeel.

Mijnheer de minister, ik wil uw aandacht vestigen op een zeer nefaste evolutie in het arrondissement Leuven. De regio Leuven is samen met Vilvoorde altijd de regio geweest met een lage werkloosheid omdat heel wat bedrijven in de streek voor werkgelegenheid zorgden. Als men de werkloosheidscijfers van de regio Leuven naast de andere Belgische cijfers legt, dan lijkt er niets aan de hand. Wanneer men ze echter in een tijdsperspectief bekijkt, dan is het hoog tijd dat aan de alarmbel wordt getrokken.

Vorige maand telde de regio Leuven 16.370 werklozen, dat zijn er 1.300 meer dan de maand voordien, en meer dan 2.500 meer dan vorig jaar. Het ziet er niet naar uit dat de situatie zal verbeteren. Integendeel, de trend van economische malaise versterkt zich en steeds vaker gaan bedrijven op de fles of vallen er ontslagen om economische redenen.

Er zijn een aantal opvallende vaststellingen. Zo valt het op dat de stad Leuven de bedenkelijke eer heeft op de eerste plaats te staan op het lijstje van de werkloosheidscijfers, met meer dan 4.500 werklozen. Dat is een stijging met meer dan 14 procent tegenover vorig jaar. Daarna volgt Tienen met een stijging van meer dan 12 procent.

Merckx-Van Goey

We stellen ook vast dat er meer vrouwen dan mannen werkloos zijn. Dat is een algemene trend in heel Vlaanderen. In de regio Leuven bestaat er nochtans een grote zorgsector en zijn er heel wat openbare besturen, twee vrouwvriendelijke sectoren die stabiliteit en zekerheid zouden moeten bieden wanneer het economisch moeilijk gaat. De werkloosheidsgraad is hoog.

Bovendien raken de vacatures in een aantal sectoren niet ingevuld. Het is uiteraard niet de eerste keer dat de minister hiermee wordt geconfronteerd. De opleidingscapaciteit in deze regio is te laag om aan de stijgende vraag te voldoen. De VDAB biedt onvoldoende knelpuntopleidingen aan. Heel wat mensen willen zich tot vrachtwagenchauffeur omscholen, maar de opleidingen zijn altijd volzet. Veel bedrijven zien zich dan ook verplicht om zelf in omscholingen te voorzien.

Heel wat mensen met een diploma zijn hopeloos op zoek naar een job. Het aantal hoger opgeleide werklozen stijgt. Bovendien blijven een gedeelte van deze mensen gedurende langere tijd werkloos. Ten opzichte van vorig jaar is het aantal werklozen met een universitair diploma met 44 percent en het aantal werklozen met een hogeschooldiploma met 33 percent gestegen. Veel van deze hoger opgeleide werklozen zijn bereid om een job te aanvaarden waarvoor hun kwalificaties eigenlijk te hoog zijn. De werkgevers bieden hen die jobs evenwel niet aan. Ze vrezen immers dat ze teveel energie in de omscholing zullen moeten investeren en dat de hooggeschoolden in kwestie niet lang in hun bedrijf zullen blijven.

Mijnheer de minister, op basis van deze vaststellingen kunnen we enkel concluderen dat deze regio haar voorsprong op de meeste andere Vlaamse regio's heeft prijsgegeven. Welke conclusies trekt u hieruit? Op welke manier wilt u de stijgende werkloosheidsgraad en het stijgingsritme aanpakken? Hoe wilt u de bedrijven motiveren om hooggeschoolden aan te werven voor jobs waarvoor ze in eerste instantie niet zijn opgeleid? Aangezien het leven in het algemeen en het wonen in het bijzonder in deze regio duurder zijn dan elders, is dit voor heel wat jonge gezinnen een zeer pertinente vraag. Hebt u plannen om een specifieke actie voor vrouwelijke werklozen op te zetten? Hoe wilt u het tekort aan opleidingen voor technische knelpuntberoepen opvangen?

De voorzitter : Hoewel ik de vraag om uitleg van mevrouw Merckx lovenswaardig vindt, zou ik de

discussie wat willen opentrekken. Wat de snelheid van de stijging betreft, is Leuven misschien een uitschieter. De stijging zelf speelt zich evenwel in heel Vlaanderen af. Hetzelfde geldt voor de knelpuntberoepen. We kunnen dit dan ook als een vraag om uitleg over de situatie in heel Vlaanderen beschouwen.

Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, buiten het feit dat Leuven een belangrijke stad met een belangrijke burgemeester is, kan ik u enkel gelijk geven. Deze problemen zijn in heel wat regio's ontstaan. Gisteren is tijdens het vragenuurtje van de plenaire vergadering gebleken dat ze zich ook in de Kempen voordoen.

De streek van Leuven heeft met een aantal problemen moeten afrekenen. Zo zijn de gevolgen van het faillissement van Sabena tot in Leuven voelbaar. Deze regio, waar de arbeidsmarkt aanvankelijk het krapst was, heeft een aantal zware klappen moeten verwerken.

Na het faillissement van Sabena hebben we het Pact van Vilvoorde tot een pact voor heel Vlaams-Brabant uitgebreid. De regio heeft nu evenwel zelf beslist om dit pact op te heffen. Dit betekent eigenlijk dat Leuven, bij manier van spreken, weer bij de rest van Vlaanderen hoort. Hoewel de omstandigheden moeilijk zijn, is de situatie in zekere zin genormaliseerd. Dit betekent uiteraard niet dat ik de bestaande problemen wil onderschatten.

Ik kan alle vragen van mevrouw Merckx eigenlijk beantwoorden door naar mijn algemeen beleid te verwijzen. Ik zou hierbij vooral naar de werking van het STC willen verwijzen. De STC's proberen bij het toepassen van het algemeen beleid zoveel mogelijk rekening te houden met de specifieke plaatselijke situatie.

Voor vrouwelijke werklozen in deze regio doen we precies hetzelfde als voor werkloze vrouwen in de rest van Vlaanderen. Via het stimulerende beleid en via diverse projecten proberen we tot een gender-neutrale vacaturewerking te komen.

Voor de hooggeschoolden in deze regio doen we hetzelfde als we voor de hooggeschoolden in de rest van Vlaanderen doen.

Wat de technische knelpunten betreft, doen we in deze regio precies hetzelfde als in andere regio's die zich in een gelijkaardige situatie bevinden.

Landuyt

Het is mogelijk dat we na de werkgelegenheidsconferentie het versterkend beleid nog wat zullen uitbreiden. Hierbij zouden we ons wat meer op de aangehaalde problemen kunnen richten. We mogen echter niet vergeten dat de regio het in dit verband afgesloten pact zelf heeft opgezegd.

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Dat de regio dit pact heeft opgezegd, is iets waarvan zowel de minister als ikzelf enkel nota kunnen nemen. We mogen de zaken evenwel niet teveel op hun beloop laten. We moeten vermijden in de toekomst met nog grotere problemen te worden geconfronteerd. Ik had van de minister dan ook een wat proactiever beleid verwacht.

Het gaat hier om een regio waar het traditioneel goed ging en waar de werkloosheid nu, omwille van verschillende factoren, zorgwekkend stijgt. Indien we niet tijdig ingrijpen, zullen we op een bepaald ogenblik voor zeer grote problemen staan. We moeten niet op catastrofes of op massale ontslagen wachten om in actie te schieten.

We zullen de werkgelegenheidsconferentie afwachten. Indien deze conferentie geen specifieke voorstellen voor deze typische regio in het centrum van Vlaanderen oplevert, zal ik de minister mijn vragen opnieuw voorleggen. Indien dit niets oplevert, zullen we zelf een alternatief naar voren schuiven.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Merckx, uw repliek stond blijkbaar al op papier. Ik benadruk dat er een algemeen Vlaams beleid bestaat en er daarnaast specifieke toepassingen zijn voor elke regio. Uit de opmerking kan niet worden afgeleid dat er geen pro-actief beleid zou zijn.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het gerucht doet de ronde dat ook in West-Vlaanderen een sluiting op komst is, namelijk van Bombardier. Klopt het gerucht? Zullen we op tijd kunnen reageren? Hoe moeten we met dergelijke geruchten omgaan? Ik sluit me even aan bij de vraag omdat de mensen in Brugge zich nogal zorgen maken.

Minister Renaat Landuyt : Mevrouw Declercq, ik ben natuurlijk blij dat u zich inzet voor Brugge, maar in deze tijden zullen de vakbonden wellicht nog meer onrustwekkend nieuws verspreiden. We moeten in alle omstandigheden ons hoofd koel houden.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de minister, er is een groot verschil tussen het hoofd koel houden en blind zijn voor de problemen.

Minister Renaat Landuyt : Mevrouw Declercq, u hebt misschien al gemerkt dat ik de jongste tijd druk pleit voor de uitvoering van het programma voor dubbeldektreinen van de NMBS en u weet ook dat die treinstellen worden gemaakt bij Bombardier te Brugge.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Trees Merckx-Van Goey aan de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het uitblijven van een samenwerkingsprotocol voor de aanwerving van gesco's in de buitenschoolse kinderopvang

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Merckx-Van Goey aan de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het uitblijven van een samenwerkingsprotocol voor de aanwerving van gesco's in de buitenschoolse kinderopvang.

Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, kinderopvang is niet alleen een kwestie van welzijn en valt dus ook niet alleen onder de bevoegdheden van de minister van Welzijn. Ik heb mijn vraag gebaseerd op de cijfers voor Vlaams-Brabant, maar het is duidelijk dat er in heel Vlaanderen een heel groot tekort is aan buitenschoolse kinderopvang. Dit probleem is al meermaals aan bod gekomen in de commissie voor Welzijn. Na de vele besprekingen kondigde de minister van Welzijn in juni eindelijk aan dat er 1.400 plaatsen zullen bijkomen in de buitenschoolse kinderopvang.

Merckx-Van Goey

De raad van bestuur van Kind en Gezin heeft op 9 juli een principiële toestemming met subsidiegarantie verleend aan een hele reeks initiatieven voor buitenschoolse opvang. Die beslissing zou ingaan op 1 augustus. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de lijst van IBO's die geen principiële toestemming kregen eens zo lang is als de lijst met IBO's die wel een principiële toestemming kregen. De nood is duidelijk groter dan de te verdelen plaatsen.

De uitbreiding is op zich een goede zaak, maar is te beperkt. Heel veel uitbreidingsdossiers werden nog niet ingewilligd, maar tonen de grote noodzaak aan buitenschoolse kinderopvang aan. Als er niet snel een oplossing wordt gevonden voor de tekorten, zullen de problemen nog groter worden.

In Vlaams-Brabant stellen we reeds een acute nood vast aan kinderopvang en buitenschoolse kinderopvang. Het is een aankondiging van wat ons op termijn te wachten staat in heel Vlaanderen.

De toekenning van plaatsen via Kind en Gezin volstaat niet, maar moet ook worden gevolgd door een toewijzing van gesco-middelen. Daarvoor is een rechtsgrond nodig. Als er geen protocol is, is er geen toekenningsbasis en geen basis voor de financiering die aan de toekenning wordt verbonden.

Op 9 augustus was er nog niets gebeurd. Ik heb u toen een schriftelijke vraag gesteld. In uw antwoord kon ik lezen dat u op 10 september een beslissing hebt genomen over de door de raad van bestuur van Kind en Gezin principieel erkende IBO's. De beslissing en voorbereiding moesten klaar zijn tegen 9 juli. We hebben er het raden naar waarom toen niets is gebeurd. Nochtans zijn er heel wat besprekingen geweest waarbij tal van voorstellen werden gedaan. Schot in de zaak is er pas twee maanden later gekomen, namelijk op 10 september. De nood is nochtans zeer hoog. Na lang dralen werd een beslissing genomen over 1.400 plaatsen, maar blijkbaar is het niet mogelijk dat twee ministers tijdig met elkaar overleggen zodat op hetzelfde moment ook de financiering van de gesco's kan doorgaan. Ik heb daar nogal wat problemen mee. U brengt de initiatiefnemers immers in de problemen.

U hebt het protocol met Kind en Gezin uiteindelijk getekend op 10 september en zo het startsein gegeven. U hebt daarmee een beslissing genomen over het complementaire deel van de 1.400 plaatsen waarover Kind en Gezin een oordeel heeft ge-

veld. U hebt echter meer middelen ter beschikking om weerwerkers aan de slag te helpen. Uw budget dat bestemd is voor buitenschoolse kinderopvang, is niet op.

In het antwoord op mijn schriftelijke vraag staat dat tot op heden de minister van Werkgelegenheid geen beslissing heeft genomen inzake niet-erkende initiatieven. Is dat ondertussen gebeurd? Zo ja, hoe werden ze verdeeld? Welke IBO's krijgen middelen of gesco's toegewezen? Welke verdeelsleutel werd hiervoor gehanteerd? Over hoeveel middelen of tewerkstellingsplaatsen gaat het? Hoe zijn ze verdeeld per provincie?

Zo neen, welke middelen denkt u nog te kunnen inzetten? Het is al oktober en ook voor de kleintjes is het schooljaar begonnen op 1 september. Hoeveel middelen zult u op jaarbasis inzetten en hoeveel daarvan nog tijdens dit jaar? Welke parameters of criteria hanteert u voor de verdeling van de extra middelen voor tewerkstelling in kinderopvang? Welke IBO's komen in aanmerking? Hebt u overleg gepleegd met Kind en Gezin of zult u net als uw collega bevoegd voor Welzijn, een opiniestuk in de media brengen? Het is immers via de pers dat we nu een en ander vernemen over de problematiek van de dienstencheques – maar daarover wil ik het nu niet hebben.

Ik zou graag zien dat eerst het probleem van de BKO opgelost raakt. Vandaag staat er in de krant een opiniestuk van minister Byttebier. Zien ministers elkaar dan niet meer? Moeten ze via de media met elkaar corresponderen om voorstellen te doen?

Minister Byttebier heeft het in haar artikel over de dienstencheque. Het zou ook kunnen gaan over de weerwerk-gesco's. Mijnheer de minister, u zou hier kunnen zeggen dat u bereid bent om voor de BKO's en weerwerk-gesco's de opdracht te aanvaarden en dat u in het parlement een voorstel zult formuleren. Minister Byttebier stelt voor samenwerkgelegenheid te creëren door kleinschalige initiatieven voor kinderopvang mogelijk maken. Daardoor kan, volgens haar, passend personeel worden toegekend aan steden en gemeenten.

Mijnheer de minister, mijn vraag gaat niet zo maar over het feit of u overleg hebt gepleegd of hoe dat zal gebeuren. Zult u uw voorstellen ook via een opiniestuk lanceren? Wij als parlementsleden hebben recht op een antwoord.

Krijgen de aanvragers van Kind en Gezin die nog geen principiële toestemming hebben gekregen

Merckx-Van Goeij

voorrang ? Kunnen ze met de steun van gesco's met het initiatief starten ? Is er op zijn minst een aanzet ? Hoe en wanneer zal een en ander worden geformaliseerd ?

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de minister, ik pleit er voor dat u uitgebreid overleg pleegt met minister Byttebier.

De voorzitter : De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts : Mijnheer de minister, waarom kan het dossier van Kind en Gezin en dat van de weerwerk-gesco's niet van elkaar worden losgekoppeld ? Vele initiatieven inzake buitenschoolse opvang zouden daarmee gebaat zijn.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik kan de werkwijze van de minister van Welzijn niet verantwoorden. Het komt mij niet toe te zeggen waarom mijn collega een opiniestuk schrijft. Ik heb een brief van haar ontvangen. Ik heb haar mijn gsm-nummer gegeven. Het valt buiten mijn bevoegdheid om haar gedrag te verantwoorden.

Mevrouw Declercq, uw pleidooi is ook het mijne. U moet daarop niet bij mij aandringen maar wel bij de minister van Welzijn.

De heer Flor Ory : Was de lift stuk ?

Minister Renaat Landuyt : Dat is een zeer goede opmerking. De minister van Welzijn en ik werken in hetzelfde gebouw. We zouden bij wijze van spreken kunnen zeggen dat we elkaar omarmen. Mijn kabinet zit op de tweede, vijfde en zesde verdieping. Daartussen zit het kabinet van Welzijn. Op de tweede verdieping is er zelfs een quasi gemeenschappelijke ruimte.

De heer Flor Ory : Ze zit dus goed ingesloten.

Minister Renaat Landuyt : Er zijn drie liften in het gebouw. De materiële omstandigheden laten toe om het nodige overleg te plegen. We hebben geen argument om dat te weerleggen. We kunnen zelfs de files niet invoeren.

Wat de buitenschoolse kinderopvang betreft, bestaat er inderdaad een systeem dat we moeten durven evalueren. Het werd 10 jaar gelden bij wijze van proef ingevoerd. Drie instanties hebben zich voor de zaak geëngageerd. Een daarvan is de gemeente, een VZW of een samenwerkingsverband per gemeente, die moet zorgen voor een ruimte los van de school. Het gaat hier immers om buitenschoolse, en dus niet naschoolse, opvang. Er is een hele discussie gevoerd over het feit dat de kinderen weg van de school moeten zijn en in andere omstandigheden moeten worden opgevangen. Gemeenten trachten een lokaal te vinden dat zich soms naast de school bevindt. Soms is er een samenwerkingsverband tussen twee vrije scholen of tussen andere scholen. Die samenwerking kan beter. De gemeente moet in elk geval een investeringskost doen voor een mooi gebouw met een neutrale ruimte.

Daarnaast is er de federale en de Vlaamse overheid, die voor de gesubsidieerde contracten zorgen.

Als we alles samenvoegen, is dat een heel kostelijk maar ook succesrijk systeem. Het werkt goed. De inzet van vele mensen is uitstekend. Op termijn is het wel erg duur. Dat is zelfs nu al het geval. We moeten het systeem dan ook in vraag durven stellen.

Een van de belangrijke discussies tussen mij en de vorige minister van Welzijn ging over het feit dat Kind en Gezin naar mijn bescheiden mening hoge eisen stelde inzake permanente opleiding van de mensen die geschikt geacht werden om voor de kinderopvang in te staan. Kind en Gezin verlangt een diploma terwijl de betrokkenen een attest voor kinderopvang hebben van de VDAB. Daardoor wordt druk gelegd op mensen die uiteindelijk een gesubsidieerd contract hebben om 4 uur te werken. Van hen wordt verlangd dat ze een schooldiploma halen.

Dit staat niet in verhouding met de waardering ten aanzien van die mensen. We hebben dan ook via het sociaal akkoord besloten tot een harmonisatie en ons geëngageerd een juiste wedde te betalen.

Het systeem is succesrijk en groeit enorm. De structuren zijn echter niet perfect. Oorspronkelijk was het een experiment. We zouden moeten zorgen voor een steviger kader. Dit houdt in dat er ooit een politieke beslissing moet worden genomen.

Het systeem kent de afgelopen jaren een enorme uitbreiding omdat ik zelf de voorwaarde om mensen aan te nemen heb versoepeld. Er was immers

Landuyt

een grote vraag. Ik heb er dus budgettair zwaar in geïnvesteerd. Op een bepaald moment heeft de administratie gezegd dat de risico's vrij groot waren en dat ik beter eens aan de alarmbel zou trekken. Het afgelopen jaar heb ik dat ook gedaan. Ondertussen ging ik wel na wat ik kon goedkeuren.

Via de ondersteuning van de tewerkstelling kan er nu blijkbaar zelfs een stap verder worden gezet dan wat Kind en Gezin door de werkingssubsidie kan waarmaken. Ik heb daar niet echt een zicht op. Het stoort me wel een beetje dat Kind en Gezin nogal inhoudelijk stuurt maar op budgettair vlak niet bijbeent. Kind en Gezin stelt hoge eisen zonder die budgettair in te vullen.

Wat werkgelegenheid en het subsidiëren van de werkgelegenheid betreft, zijn we altijd een stapje voor. Ook nu wordt blijkbaar van ons verwacht dat we opnieuw een stapje voor komen, maar dat is structureel zeer ongezond.

Er is geen protocol. Er bestaat wel een heel oud protocol tussen twee ministers van dezelfde partij. Ik ben altijd vragende partij geweest voor nieuwe politieke afspraken. Dat is tot op vandaag niet gelukt.

Intussen keur ik goed wat Kind en Gezin al heeft goedgekeurd. Er zijn echter een aantal misverstanden ontstaan doordat organisaties van Kind en Gezin het bericht hadden gekregen dat alles in orde was terwijl ik mijn goedkeuring nog niet had gegeven. Op die manier kom ik in een slecht daglicht te staan terwijl ik te goeder trouw middelen probeer te mobiliseren.

Alles wat ik heb beslist op 10 september, is geldig vanaf 1 september. Zo komt het schooljaar zeker niet in het gedrang.

Ik kan eventueel nog bijkomende projecten goedkeuren. Die projecten zullen echter automatisch verlies maken omdat de werkingskosten niet gegarandeerd zijn. Aangezien ik niet weet of die organisaties dit zelf aankunnen, kan ik niet zorgen voor ondersteuning. Ik ben reglementair gebonden door het feit dat een initiatief erkend moet zijn door Kind en Gezin. De loskoppeling waarvoor wordt gepleit, kan dus niet zomaar. Immers, Kind en Gezin waakt – en terecht – over kwaliteit, maar beslist ook welke initiatieven kunnen worden goedgekeurd.

Tot op vandaag volg ik de vraag telkens met bijkomende tewerkstellingsondersteuning. Het systeem is echter nogal duur. Vandaar dat ik het dienstenchequemechanisme wil aanwenden om blijvende kleine vragen te beantwoorden. Als je dan naar een oplossing zoekt, is het niet echt aangenaam als je door collega's publiekelijk wordt teruggefloten. Dat is niet mijn stijl.

In het kader van een tewerkstellingsbudget waarover we afspraken hebben gemaakt in de begroting voor 2004, gaan we na wat we nog kunnen doen voor bijkomende werkcreatie in het kader van kinderopvang die tegemoetkomt aan bestaande vragen. Dat zal wellicht ook gebeuren met dienstencheques.

In het debat over dienstencheques en kinderopvang is het nooit de bedoeling geweest om de bestaande initiatieven te beconcurreren maar wel om ze te ondersteunen en aan te vullen. Wij steunen de vraag waardoor de keuze vrijer wordt, in de hoop dat we voor meer dienstverlening en meer kinderopvang kunnen zorgen. Ik doe dat volgens de mogelijkheden en los van elke taboe.

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het was zeker niet mijn streven commentaar uit te lokken over de wijze waarop uw collega over dit thema heeft gecommuniceerd. Ik wilde alleen weten hoe u het zou doen. U bent op verschillende van mijn vragen ingegaan en ik juich toe dat u het niet via een opiniestuk zult doen.

U zei vragende partij te zijn voor een overleg met de minister van Welzijn. Door uw verhaal, en al wat daar achter zit, begrijp ik – wat niet betekent dat ik er begrip voor opbreng – dat de beslissing van Kind en Gezin van 9 juli om een complementaire toezegging te krijgen voor de inzet van weerwerkers, op de kap van de initiatiefnemers dreigde te komen. U antwoordde dat een goedkeuring op 10 september betekent dat het op 1 september inging. Dat maakt een en ander goed.

Ik vernam dat sommige initiatieven, hoewel ze al op 1 augustus konden beginnen, uit voorzichtigheid pas op 1 september bij het begin van het schooljaar waren begonnen. Ze hadden de mededeling gekregen dat de minister maar op 10 september had getekend en dat de mensen die ze hadden aangeworven geen uitkeringsgerechtigde werklozen waren. Ze zouden ze dan ook moeten ontslaan. Ik neem er akte van dat het tot 1 september teruggaat, zodat

Merckx-Van Goey

er niet te veel ongelukken zullen gebeuren, en er niet al te veel situaties zullen moeten worden rechtgezet.

Mijnheer de minister, ik hoop dat, als uw onderliggende frustratie blijft en u een en ander in vraag stelt, dit niet op de kap van de ouders en de kinderen zal gebeuren. Ik kan het ook niet helpen dat de nood aan buitenschoolse kinderopvang zo groot is.

Het decreet op de BKO is in het parlement goedgekeurd. Zowel op het vlak van de criteria als van de kwaliteit worden Kind en Gezin en de minister van Welzijn daarin aangeduid als voortrekkers. Dat is een optie geweest, zoals het een optie was omwille van de grote nood een zekere flexibiliteit aan de dag te leggen op het punt van de locaties. Ik verwacht dat dit niet vanuit de invalshoek van Tewelkstelling als criterium op tafel wordt gelegd. De sociale partners hebben daar in het verleden meestal een punt van gemaakt, maar als het voor de kwaliteit van de opvang noodzakelijk is, dan moet het maar. Het moet dan wel door de minister van Welzijn worden beoordeeld.

Ik hoop dat er snel nieuwe afspraken kunnen worden gemaakt. Betekent dit dat u de extra middelen die u nog ter beschikking heeft in 2003, via dienstencheques toewijst aan de BKO? Of zult u toch niet kunnen ingaan op initiatiefnemende IBO's die een aanvraag hebben gedaan maar geen middelen kregen omwille van het tekort aan financiering op het budget voor Welzijn? Dit betekent niet dat ze via die weg geen middelen kunnen krijgen. Ze zullen wellicht enkel een erkenning zonder subsidiegarantie kunnen krijgen. Subsidiegaranties maken het opstarten van dergelijke initiatieven gemakkelijker. Nu wordt de verantwoordelijkheid van de initiatiefnemers vergroot. We zouden een manier moeten vinden om die inzet te honoreren.

Ik ben het eens met de minister over het feit dat het evenwicht van de middelen die, via de budgetten voor Welzijn en voor Tewelkstelling, aan de BKO worden besteed eens moet worden herzien.

Ik heb geen probleem met de mogelijkheid om door middel van dienstencheques op de nood aan meer flexibele kinderopvang in te spelen. Ik heb hiertegen geen principiële bezwaren. We moeten er enkel op toezien dat er voldoende kwaliteitsgaranties zijn. De kwaliteit van de opvang wordt niet perse door het diploma van de betrokkenen bepaald. De voorbereiding, de constante begeleiding en de terugkoppeling zijn van groter belang.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de voorzitter, ik ben van mening dat de door de minister aangehaalde tewerkstellingsmogelijkheden met kwaliteitsgaranties moeten gepaard gaan.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Ik zal even de situatie schetsen. In de loop van de zomermaanden heeft Kind en Gezin de initiatieven die door haar zijn erkend en waarvan de werkingskosten door haar worden gesubsidieerd een bericht gestuurd.

Dit bericht heeft blijkbaar heel wat onduidelijkheid veroorzaakt. Een aantal initiatieven zijn er op basis van dit bericht namelijk van uitgegaan dat de tewerkstelling automatisch ook was geregeld. Om die instellingen niet in de problemen te brengen, heb ik dit retroactief gedeeltelijk trachten recht te trekken.

De handelwijze van Kind en Gezin is de oorzaak van heel het probleem. Indien Kind en Gezin op een definitieve regeling had gewacht, was er niets misgelopen.

Dit is trouwens niet het enige probleem. Ik weet niet of Kind en Gezin met haar beslissing van 9 juli 2003 haar eigen middelen al dan niet heeft uitgeput. Normaal gezien, wordt de tewerkstelling gesubsidieerd indien de werkingskosten worden gesubsidieerd.

Nu zitten we evenwel met een aantal initiatieven die wel zullen worden erkend, maar niet zullen worden gesubsidieerd. Ik kan de tewerkstelling enkel op basis van een objectief criterium subsidiëren. Zodra ik over een dergelijk criterium beschik, kan ik de instellingen in kwestie laten weten dat hun tewerkstellingskosten zullen worden gesubsidieerd, maar dat de subsidiëring van hun werkingskosten niet kan worden gegarandeerd. Bovendien is het nog niet helemaal duidelijk over welke middelen ik zelf kan beschikken.

Het opstellen van objectieve subsidiecriteria is niet eenvoudig. Aangezien de vraag zeer groot is, moet ik, op basis van de stand van mijn eigen rekening, een moeilijke oefening oplossen. Ik probeer een oplossing te vinden, maar moet hiervoor een objectieve werkwijze vinden. Het is alleszins niet de bedoeling alle beschikbare middelen aan dienstencheques te besteden.

Landuyt

De tot 16.000 bedrijven gerichte actie van vorige week heeft de problemen enkel vergroot. Al deze bedrijven hebben de boodschap gekregen dat er buitenschoolse opvang is en dat ze op dit aanbod kunnen inspelen. Dit is natuurlijk de ideale manier om wachtlijsten te creëren. Al deze bedrijven hebben te horen gekregen dat ze hun personeel met dergelijke opvang een plezier kunnen doen.

Door middel van nieuwe initiatieven en dienstencheques willen we het privé-initiatief een kans bieden. De kwaliteit van het aanbod moet uiteraard worden bewaakt.

Er zijn ook positieve ontwikkelingen. Zo heb ik vernomen dat de Vlaamse regering binnenkort een versoepeling zal bespreken waar ik al lang om vraag. Momenteel moeten de werknemers in de buitenschoolse opvang minstens over een diploma van het technisch secundair onderwijs beschikken. Indien ze hierover niet beschikken, moeten de werknemers de nodige vorming volgen.

In de praktijk betekent dit dat de werknemers, naast hun werkzaamheden in de BKO, een geschikte opleiding moeten zoeken. Ik vraag al lang om iets aan de basiskwaliteit te veranderen. Het gaat hier tenslotte om mensen die ooit al eens zijn aanvaard. Hoewel ik vind dat de tekst nog steeds voor discussie vatbaar is, weet ik nu dat die versoepeling er eindelijk zal komen.

Dit is belangrijk omdat bepaalde privé-bedrijven in specifieke situaties al kinderopvang aan huis aanbieden. Soms gebeurt dit in samenspraak met een mutualiteit en aan de prijs van de afnemer. Het gaat hier alleszins niet om een gloednieuw gegeven.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Het Sociaal Comité van het Vlaams Parlement heeft een overeenkomst gesloten met een bedrijf dat de opvang aan huis van zieke kinderen van personeelsleden van het Vlaams Parlement verzorgt.

Minister Renaat Landuyt : Aangezien de vraag bestaat, moeten we dit toelaten. Indien we dit toelaten, hebben we bovendien de gelegenheid om de kwaliteitscontroles uit te voeren. Als de kwaliteits-eisen zo hoog worden gesteld dat ze onhoudbaar worden voor de betrokkene, dan creëren we een probleem en kan er niet soepel worden ingespeeld op de vragen van de mensen. Dat debat moet op politiek vlak worden gevoerd zonder taboes en grote opinies. Het moet uitgaan van de vaststelling

dat we allen voor kwaliteit zijn. We mogen geen risico's nemen, want werken met kinderen is iets heel anders dan poetsen. De vereisten zullen bijgevolg ook anders zijn.

Op voorwaarde dat de kwaliteitswaarborg er is, mogen we echter niemand tegenhouden die een antwoord wil bieden op de bestaande vraag. Dat is mijn uitgangspunt. Ik voer de nodige discussies om te kunnen uitmaken hoe een systeem voor kwaliteitsbewaking kan worden ontwikkeld. Ik moet natuurlijk op mijn bevoegdheidssterrein blijven en moet goede afspraken maken in de regering. Ik hoop dat dat lukt in het licht van de ondernemersconferentie.

Ik leg even de werkwijze uit voor het samenstellen van het budget. Vanavond is de werkgelegenheidsconferentie gepland. We zullen er het bestaande Vlaamse systeem van dienstencheques bespreken. Het systeem blijkt in Vlaanderen goed te functioneren. We zullen onderzoeken of het kan worden veralgemeend voor heel België. Als dat lukt kunnen we in Vlaanderen een stap verder zetten aan de hand van een nieuw budget. Op die manier kunnen we beginnen werken aan de kinderopvang. We zullen dus proberen om de financiële last van het bestaande systeem door te geven aan de federale overheid om zo via het Vlaamse budget nieuwe stappen te zetten.

Hoe we die nieuwe stappen zullen zetten, moet worden besproken met de interimsector, met de ondernemingen en ook in de regering. Daarbij moet rekening worden gehouden met de ervaring en de knowhow van Kind en Gezin op het vlak van kwaliteitsbewaking.

In de pers werd van deze stelling melding gemaakt. Ik heb de stelling immers gevoed in het licht van de werkgelegenheidsconferentie. We moeten zaken durven uitproberen.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Mijnheer de minister, u zult gesprekken voeren met de sector, met de ondernemers en de regeringsleden. U vernoemt ook de ervaring van Kind en Gezin. Zou het geen goede zaak zijn om ook die sector bij de gesprekken te betrekken? Vanuit Welzijn wordt immers een heel ruim aanbod verzekerd. Nieuwe systemen ter verbetering en aanvulling, moeten ook worden besproken door de belangrijkste spelers. Mag ik daarop rekenen?

Minister Renaat Landuyt : Mevrouw Merckx, de besprekingen zullen zo grondig mogelijk gebeuren. Ik wil niets opdringen aan een bepaalde sector. Ie-

Landuyt

dereen heeft het recht op inspraak, maar ik wil niet bepalen hoe die moet gebeuren. We moeten serieus werk leveren en mogen geen domme dingen doen. Ik vraag enkel openheid van geest. In andere delen van Europa staan ook andere spelers in voor die dienstverlening. We mogen de mogelijkheid dus niet uitsluiten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.43 uur.*
